



Pašvaldības aģentūra
RĪGAS PILSĒTAS ARHITEKTA BIROJS

Reģistrācijas Nr. 90002099755, Dzirnauvu iela 60A-21, Rīga, LV-1050,
tālrunis 67105941, fakss 67105998, e-pasts: rpab@riga.lv

RĪGAS PILSĒTAS ARHITEKTA KOLĒĢIJAS
SĒDES PROTOKOLS

Rīga

2014. gada 19. jūnijā

Nr.3 (81)

Sēde tiek atklāta plkst. 11:10

Sēdi vada: direktors, Rīgas pilsētas arhitekts G. Princis

Sēdi protokolē: direktora vietnieks, arhitektūras projektu atbalsta virziena vadītājs I. Metnieks

Sēdē piedalās kolēģijas locekļi:

J. Andiņš, E. Bērziņš, V. Briedis, V. Brūzis, H. Gūtmane, T. Kokins,
A. Kronbergs, I. Rukšāne

Sēdē nepiedalās kolēģijas locekļi:

J. Dambis, J. Dripe, G. Grikmane, J. Krastiņš, I. Leikums, A. Pauniņš,
I. Purmale, M. Straume, V. Šlars, V. Valgums

Sēdē piedalās:

Rīgas pilsētas izpilddirektors J. Radzēvičs

Rīgas pilsētas arhitekta biroja direktora vietniece R. Bula

RD PAD direktora p.i. Dz. Balodis

RD PAD pārstāve L. Mikša

RD PAD pārstāve I. Staša-Šaršūne

RD PAD pārstāve K. Pakšāne

RD PAD pārstāvis I. Dubkevičs

Žurnāla „Latvijas Būvniecība” pārstāve D. Vite

Žurnāla „Latvijas Architektūra” redaktors J. Lejnieks

1991. gada barikāžu muzeja direktors R. Zaļais

Sēdes darba kārtība

1. Turpmākās kolēģijas sēdes 2014. gadā.

2. Mūkusalas ielas krasta promenādes rekonstrukcijas iecere posmā no Akmens tilta līdz Salu tiltam.

3. Rīgas vēsturiskā centra parku (Esplanādes, Viesturdārza un Kronvalda parka) rekonstrukcijas iecere.

1. Turpmākās kolēģijas sēdes 2014. gadā

Saistībā ar kolēģijas ekspertu (V. Brūža un J. Krastiņa) argumentiem par ierobežojumiem apmeklēt kolēģijas sēdes ceturtdienās tiek nolemts, ka turpmāk tās tiks sasauktas trešdienās plkst. 15:00. Tātad šajā gadā plānotās sēdes notiks 17. septembrī un 3. decembrī plkst. 15:00, kā arī var tikt sasauktas ārkārtas sēdes, kolēģijas locekļus par to informējot noteiktajā kārtībā.

2. Mūkusalas ielas krasta promenādes rekonstrukcijas iecere posmā no Akmens tilta līdz Salu tiltam ([dok. Nr. 1](#) un [dok. Nr. 2](#))

G. Princis: Darba kārtībā ir nozīmīgu pilsētas publisko ārtelpu renovācijas jautājumi. Process ir stadijā, kad pasūtītājs (pilsēta) definē uzdevumu veicamo darbu apjomam un specifikai, kas kalpos par pamatu turpmākajām metu, projektu un būvniecības darbu iepirkuma procedūrām. Lūdzu kolēģijas locekļus iejusties pasūtītāja (pilsētas) lomā un kopā domāt par nepieciešamajiem funkcionālajiem, telpiskajiem un estētiskajiem uzlabojumiem konkrētajās novietnēs.

Dz. Balodis un I. Dubkevičs iepazīstina klātesošos ar jautājuma būtību.

H. Gūtmane, I. Rukšāne, A. Kronbergs, G. Princis, A. Andiņš, T. Kokins, J. Radzēvičs, I. Staša-Šaršūne, R. Zaļais

Kolēģijas locekļu un ekspertu viedokli par Mūkusalas ielas krasta promenādes rekonstrukcijas ieceri

V. Brūzis: Ir jāpievērš uzmanība eventuālajam veloceļa izvietojumam Mūkusalas ielā. Tam ir nevis rekreatīva, bet gan transporta funkcija. Ja tas būs 3 metru plats, tad tur nekam vietas vairs nepaliks. Priekšlikums ir izveidot to uz braucamās daļas rēķina, nevis kopā ar gājējiem.

Nākotnē te var parādīties vietas, kurās varētu izvietot kādu tēlniecības objektu, un koncepcijā tas būtu jāparedz.

I. Rukšāne: Izstrādājot Nolikumu jāsadarbojas ar esošajiem Mūkusalas ielas apkaimes iedzīvotājiem, nomniekiem, attīstītājiem un viņu projektiem – jāizzina visu attīstībā ieinteresēto pušu intereses, vajadzības vēlmes, nedrīkst aizmirst arī par inženierkomunikāciju turētājiem. Ir jāizvērtē šeit prezentēto projektu apjomīgums laikā tā, lai konkursi noritētu pakāpeniski, respektējot potenciālo projektētāju resursus un iespēju tajos pilnvērtīgi piedalīties, jo nav daudz aktīvo biroju, kas

piedalās konkursos. Ir jābūt pietiekami plašam dalībnieku skaitam, lai mēs varētu teikt, ka esam ieguvuši vislabāko risinājumu.

H. Gūtmane: Piekrītu Ilzes Rukšānes domai par projekta apjomu kapacitātes izvērtēšanu.

Nolikuma sagatavošanā ir jāparedz projekta posms, ko angļiski sauc par „Research by design”. Tajā kādam iepriekš ir jāizpēta visa vēsturiskā informācija par novietni un rezultātā jārada projekta uzdevuma esence, pēc kuras tad projektētāji varētu tālāk vadīties, izstrādājot savus priekšlikumus. Ir svarīgi izvairīties no konfliktējošas izejinformācijas, kas var novest projektētājus pie nevajadzīgām pretrunām un velti notērētas enerģijas, mēģinot harmonizēt vai saskaņot nesaskaņojamo. Nolikumā ir jāpiekabina jau tāds analīzes rezultāts, kas ietvertu visu iepriekš veikto projektu kopsavilkumu gan tekstuāli, gan grafiski.

Otrs jautājums ir PR jautājums – kā mēs komunicējam šos projektus pirms konkursa. Kaut kāda naudas daļa ir jānodrošina interaktīvai publicitātes nodrošināšanai.

J. Andiņš: Šī projekta atslēga ir savienojumi – ar Akmens tiltu, Salu tiltu, Lucavsalu, Latvijas Universitātes kompleksu Torņakalnā un lielo mežglu, kā arī ar AB dambi. Pats objekts ir pietiekami atraktīvs.

Otrs jautājums ir bažas par inženieru spēju atrisināt nogājēju un autosatiksmes atdalīta veloceļa izveidi, jo tas arī ielas braucamo daļu no krustojuma līdz krustojumam, kas ir projektēšanas uzdevums. Taču velosatiksmes vajadzībām kaut kādai atdalītai telpai ir jābūt.

A. Kronbergs: Būtiska ir saite ar zināmajiem un paredzamajiem attīstības reģioniem Mūkusalas ielā. Ir svarīgi, lai visas ziņas nonāk plānošanas nolikumā, – tas, ko Ilze minēja. Arī Mūkusalas iedzīvotāju un tur strādājošo iesaistīšana projekta plānošanā ir esenciāla lieta, jo viņiem krastmala ir svarīga.

Loģiska ir „Research by design” pieeja, ko minēja Helēna. Tur pilsēta (īpašnieks) var pateikt to, ko tā ir izdomājusi vai grib redzēt attīstāmajā teritorijā, un konkursanti tad tikai papildina šo redzējumu ar māksliniecisko uzslāņojumu un konkrēto risinājumu veic uz jau izsvērtu shēmu pamata. Šāda pirmskonkursa studija dotu reālu cerību, ka rezultāts būtu labs un īstenojams, un tādu piemēro arī attīstītajā pasaulē. Ir jāaktualizē ūdens malas attīstība, tā ir jāakcentē vairāk. Diemžēl mazais līcītis tur ir ļoti sekls, taču to vajadzētu iztīrīt, lai var iebraukt ar laivu.

R. Zaļais: Varu piebilst pie iepriekš runātā, ka arī muzeju praksē parasti pirms izstādes izveidošanas tiek radīta speciāla darba grupa, kas izstrādā visus ekspozīcijas principus, un mākslinieks ar savu pienesumu tad tikai papildina izstādes kompozīciju.

E. Bērziņš: Ir jānodala rekreācijas un transporta plūsmas. Transporta plūsmā pārvietošanās ar velo ir jābūt maksimāli ātrai un ērtai, savukārt rekreācijas daļā jāpakļauj „shared space” principam, kur ir jāvalda draudzībai starp gājējiem un velosipēdistiem. Nolikuma dokumentu skaitā ir jābūt arī tam, ko Aigars Kušķis ir rakstījis, kas atšķiras no plānošanas uzdevuma, t.sk. – lai, piemēram, projektētājiem

nav neskaidrs, vai veloceļa platumam ir jābūt 2, 3 vai 6 metriem. Tam ir jābūt iepriekš profesionāli izvērtētam un iekļautam APU.

Attiecībā uz ūdens lietām – ūdens telpa ir jāpapildina ar priekšplānu, kurā iegūtu visi spēlētāji. Artikulācija uz tilta būtu ideāla, ja to varētu pielikt klāt. Pastaigu laipas un izmijas starp tiltiem pasaules praksē ir ļoti labi praktizētas, un tā fantastisko potenciālu mēs varētu efektīvi realizēt arī Mūkusalas ūdeņu teritorijā.

T. Kokins: Viens ir pietiekoši skaidri definēt, ka šis ir skatījums nākotnē kompleksi ar Daugavgrīvas savienojumu, kur visa krastmala iegūst pilnīgi citu raksturu, un tad mēs varētu samazinātu autojoslu skaitu, izbūvējot veloceļu uz autojoslu rēķina. Es aicinu uzrunāt arī „Rīgas velo darba grupas” aktīvistus, kas varētu nākt ar priekšlikumiem vadlīnijām un tehniskajiem risinājumiem veloceļu izbūvē. Pievienojos Ilzei un Kronberga kungam par sākotnējo vadlīniju nepieciešamību pirmskonkursa fāzē.

Kopsavilkums par Mūkusalas ielas krasta promenādes rekonstrukcijas ieceri

Kolēģija konstatē, ka piedāvātā iecere ir aktuāla un atbilst ekspertu priekšstatam par nepieciešamību attīstīt publiskās ārtelpas labiekārtojumu šajā pilsētas daļā. Veiksmīgākajai idejai jārespektē gan esošā situācija, gan tās attīstības potenciāls. Tāpēc pirms ideju konkursa izsludināšanas nepieciešams apzināt objekta tuvākās apkārtnes nekustamo īpašumu attīstības ideju un veikt priekšizpēti (konsultējoties ar īpašniekiem un lietotājiem, kā arī detalizējot transporta infrastruktūras attīstības perspektīvu Mūkusalas ielas trasē), kā arī izpētīt esošās un potenciālās vērtības krastmalas ainavas pārveidošanā, kas rezultētos argumentos metu konkursa uzdevumam. Tas garantētu harmonisku rezultāta iekļaušanos pilsētvidē, kā arī būtiski palielinātu apkārtnes īpašnieku un lietotāju iesaisti un atbalstu projekta īstenošanai.

Kolēģija atbalsta ieceri apskatāmās novietnes publiskajā ārtelpā iepretim ēkai Mūkusalas ielā 29 izveidot „Baltijas ceļa” piemiņas objektu. Tāpēc, lai varētu noorganizēt profesionāli un sabiedriski plaši atbalstītu pilsētībūvniecisko ideju metu konkursu, rekomendē pasūtītājam veikt tā sagatavošanas darbus (tajā skaitā pētījumus un konsultācijas ar attiecīgo jomu speciālistiem).

3. Rīgas vēsturiskā centra parku (Esplanādes, Viesturdārza un Kronvalda parka) rekonstrukcijas iecere ([dok. Nr. 1](#), [dok. Nr. 2](#), [dok. Nr. 3](#), [dok. Nr. 4](#))

Kolēģijas locekļu un ekspertu viedokli par šo trīs Rīgas vēsturiskā centra parku rekonstrukcijas ieceri

Esplanādes rekonstrukcijas iecere

G. Princis, J. Radzēvičs, J. Andiņš, T. Kokins, I. Rukšāne, H. Gūtmane, V. Brūzis

V. Brūzis: Dažādās parka telpu zonas ir jānošķir ar labiekārtojuma elementiem – tur ir Staļina laika klasiskais strūklaku kārtojums (kas gan ir zaudējis solus un laternas), otra daļa ir Kalpaka pieminekļa zona, ir pieminekļi de Tolli, ir baznīca, ir aleja, kas viss kopā ir jāveido kā vienota parka sastāvdaļa. Ir jāpanāk, lai katrai zonai ir sava īpašā noskaņa. Nepārtraukti parādās idejas par jauniem pieminekļiem. Ja tiks radīti jauni pieminekļi, parādīsies iespēja parka zonējuma pārplānot. Šobrīd ir jābūt skaidrai koncepcijai, lai jaunām iniciatīvām varētu pateikt arī „nē”.

I. Rukšāne: Esplanāde ir bijusi pulcēšanās vieta, kur no laika gala bijušas armijas parādes, Dziesmu svētki, Dzejas dienu pasākumi, – tā ir vietas atmiņa, ko šī telpa nes. Te nav vietas karuseļiem un panorāmas ratiem. Šo publiskās telpas raksturu nedrīkst pazaudēt.

E. Bērziņš: Pie pieminekļiem ir jāskeito, un tur (pie Raiņa pieminekļa) tas jau notiek. Tā ir pozitīva lieta, ko ir prātīgi atbalstīt, un tā dara arī citur pasaulē. Tas padara telpu atraktīvu un dzīvu. Parkā nav iekšējo pastaigu ceļa, tur ir izteikti tranzīta vektori. Trešais ir samērīguma jautājums. Panorāmas rats tur nebija iederīgs, savukārt „Rīga 2014” instalācija neko netraucē.

H. Gūtmane: Ir jādomā, kā ļaut cilvēkiem šo parku izbaudīt vairāk, lai tur būtu vairāk rekreatīvo funkciju ar nostākiem pastaigu celiņiem, diskrētākiem soliņiem, kafejnīcu, drošu vietu bērniem. Parks šobrīd ir saraustīts, un ir jādomā, kā tur var izveidot kopējo elementu (piemēram, kaut vai trošu ierobeģumu, sakārtojuma elementus), kas radītu vienotu telpisko veidolu.

Pie Esplanādes ir jāiekļauj arī Brīvības alejas jautājums – to vienreiz vajadzētu izdarīt. Tur gan ir ļoti liels jautājums par satiksmes organizāciju.

R. Bula: Ja Brīvības alejas iekļaušanu gājēju aprītē varētu risināt Esplanādes parka rekonstrukcijas kontekstā, tas būtu ieguldījums publiskās ārtelpas sakārtošanā.

T. Kokins: Brīvības aleja ir jāskata kopā ar Esplanādi. Iesaku uzrunāt „Rīga 2014”, kas ir apkopojusi dažādas idejas par parka iekārtojumu. Šobrīd parkam pietrūkst vienojoša elementa – robežas, kas iezīmē atšķirīgās telpas.

A. Kronbergs: Mums nevajadzētu arī visus parkus padarīt līdzīgus pēc vienas šnites. Nevajadzētu lolot cerības, ka šo var izveidot par klusu atpūtas parku – to nevar vairs atgriezt. Tur ir dažādi elementi – gan laikā, gan funkcionāli, gan politiski. Neviens no tiem nav vienkārši likvidējams, un mums ar tiem būs jādzīvo kopā visu laiku. Šajā vietā visapkārt notiek ļoti daudz aktivitāšu, tāpēc caurskriešanas funkcija būs neizbēģama, turklāt tur nav daudz tukšu teritoriju, kur veidot klusās vietas. Šis parks ir izteikti daudzfunkcionāls un universāls, un tā ir neatņemama un vēsturiska vietas īpatnība, kura nav uzreiz jānonievā. Tas ir jānodefinē. Protams, tur ir jāsakārto daudzas tehniskās (tai skaitā trošu ierobeģuma) lietas.

Patiesībā ir jautājums, vai šeit konkurss vispār ir vajadzīgs, ja šobrīd ir runa par vienkāršu tehnisku lietu sakārtošanu (ieseguma materiālu nomaiņu)?

Ir vēl viena doma – pie Mākslas akadēmijas ir jāparedz vieta eventuālam skulptūru dārzam. Mākslas muzeja konkursā bija vismaz 10 parka attīstības koncepcijas, kuras ir vērts pacelt augšā un paskatīties, vai no tā nav kas izmantojams šodienas kontekstā.

Viesturdārza rekonstrukcijas iecere

G. Princis, H. Gūtmane, A. Kronbergs, V. Brūzis, I. Staša-Šaršūne

J. Andiņš: Zinot lielo objektu prioritāti, Hanzas šķērsojums nav tuvākajā laikā (10 gadu termiņā) realizējamo objektu sarakstā. Vai šobrīd tur ir vērts risināt Aleksandra arkas pārvietošanu?...

E. Bērziņš: Var pārcelt gājēju pāreju pretī arkai.

R. Bula: Arka nav jāpārceļ šodien, jānosaka vieta parka teritorijā, kur to var pārcelt.

H. Gūtmane: Salīdzinot ar Esplanādi, šajā parkā viss ir kārtībā, jo tur ir patīkami, mierīgi, dīķī var pat makšķerēt. Ir jāsasaista ar Andrejsalu, svarīgi ir satiksmes organizācijas un ielu profila jautājumi.

A. Kronbergs: Pilsētas teritorijā varētu būt iestādīts arī kāds jauns parks. Varbūt būtu vērts intelektuālo enerģiju veltīt tam, jo esošajos parkos vajag sakārtot tikai tehniskos jautājumus, arku vispār nevajag kustināt.

T. Kokins: Parku lietoju kā suņa īpašnieks, šeit eju uz vienīgo Rīgas suņu laukumu.

Kronvalda parka rekonstrukcijas iecere

G. Princis, H. Gūtmane

V. Brūzis: Parkā ir jābūt jauno pieminekļu izvietojuma koncepcijai, un tas attiecas uz visiem Rīgas parkiem.

E. Bērziņš: Mums ir jānodrošina kājāmgājēju kustība ar seju pret ūdeni. Visas šīs mājas (Rīgas Brīvostas pārvalde, Bioloģijas fakultāte un citas) ir it kā pavērsušās ar aizmuguri pret ūdeni. Šīs īpašās ēkas (t.sk arī Rīgas Brīvostas pārvalde, opera, Kongresu nams, Vernisāža) šajā un citos parkos ir publiskās ārtelpas sastāvdaļa, kur auto stāvvietām nebūtu jābūt. Brīvostas pārvalde varētu pirmā parādīt, kā izturēties pret kafejnīcu ūdensmalā. Vajadzētu vairāk demokrātijas šajā jautājumā. Ja tu esi tik

ekskluzīvā vietā, tad ir jārespektē arī kādi ierobežojumi un ir jāpaiet neliels gabaliņš kājām. Barjeras izskatās agresīvi, un nav pieņemama publiskā vide. Te vajadzētu būt divām kafejnīcām, kas atveras uz kanālu.

H. Gūtmane: Ir jāsaprot, ka šīs publiskās vietas nav „back yards”.

T. Kokins: Šī situācija atgādina reketa laikus 90. gados, kur cilvēki ir izbūvējuši biroju parka vidū un tagad visu mūsu īpašuma publiskajā telpā novieto tur savas automašīnas. Šī barjera psiholoģiski spiež uz smadzenēm, ka ir privileģētie, kas var aiziet parkā un ievietot tur savu automašīnu. Tas ir absurds.

Ekspertu viedokli par visu trīs parku rekonstrukciju

A. Kronbergs: Ir apsveicami, ka RD PAD ir ķēries klāt pie zaļajām un publiskajām telpām. Kas attiecas uz apskatāmajiem objektiem, tad Mūkusalas krastmala patiešām ir metu konkursa priekšmets ar daudzām neattīstītām vietām, un ir vajadzīgas radošas idejas, lai tā kļūtu par jaunu pienesumu Rīgai. Savukārt attiecībā uz trīs parkiem doma ir izvērtējama vēlreiz – vai nav vienkāršāka veida, kā uzlabot to kvalitāti, nerīkojot metu konkursu – jo, šķiet, tur nav šāda konkursa subjekta. Tur ir jārisina vairāk tehniskās projektēšanas un sakārtošanas jautājumi, ko kvalificēts dārza arhitekts kopā ar projektētājiem un citiem speciālistiem var novest līdz labam rezultātam, nemeklējot nekādas jaunas idejas. Manuprāt, ir nepareizi tērēt naudu un intelektuālos resursus tur, kur tas tā pa īstam nemaz nav vajadzīgs. Es teiktu – tad labāk izvēlamies vienu jaunu foršu vietu un uztaisām jaunu parku, kur būs pienesums, kur trenējamies un radām arhitektiem iespējas izpausties. Piemēram, Kronvalda parks Rīgā ir ļoti sakopta vieta – atbilstoši pasaules līmenim, kurā varbūt nav kārtības ar organizāciju. Taču tas ir jautājums nevis par parka koncepciju, bet gan par organizatorisko kārtību un attiecībām starp cilvēkiem. Kāpēc vieniem ir atļauts vairāk – tas ir ētikas jautājums. Visu trīs parku struktūra ir gana normāla, lai to nevajadzētu tagad kaut kā mainīt.

Dz. Balodis: Šajā sakarā, komentējot kolēģu priekšlikumus, iepriekšējā kolēģijas sēdē bija jautājums par Aldara parku, kurā jau tika prezentēti dažādi piemēri, kā tas varētu nākotnē izskatīties.

I. Rukšāne: Tas varētu būt arī Anniņmuižas parks Imantā – saistībā ar perspektīvo tuneļa izbūvi... Sarkandaugavas vecupe arī ir jaunu ideju iespēja.

T. Kokins: Tas varētu būt arī Jaunās Ģertrūdes baznīcas priekšlaukums...

J. Andiņš: No satiksmes skatupunkta, ir jāuzlabo tranzīta pārvietošanās, izlabojot rādījumus un izveidojot papildu celiņus, jo šeit ir pietiekoši liela tranzīta kustība, ir jāpārskata, kā kustas gājēji.

Par veloceļu Esplanādē – tomēr vajadzētu pieturēties pie tā, ka velojosla kaut kā būtu jānodala no gājēju plūsmas. Pārējos parkos gan īpaši nevajadzētu neko nodalīt, vien vajadzētu pieturēties pie kopējās telpas koncepta.

H. Gūtmane: Visiem trim parkiem ir dažādas reprezentatīvās funkcijas. Esplanādē tās ir vislielākās, Kronvalda parkā – nedaudz mazākas. Viesturdārzs ir labā stāvoklī. Esplanāde ir jāapskata kopā ar Brīvības aleju. Par pārējiem parkiem es piekristu Kronberga kungam. Jāmeklē ir risinājumi ieseguma remontam un nomaiņai. Ļoti atbalstu racionālu resursu izmantošanu. Piekrītu E. Bērziņa domām.

I. Rukšāne: Ja sākumā automašīnas bija padarītas par dievu, tad tagad nepadarīsim par tādiem velobraucējus. Kādreiz atļāvām visur braukt ar automašīnām, bet tagad – ar velosipēdiem Mums tie risinājumi ir jāmeklē kopā. Mums ir jārespektē vienam otrs, t.sk. gājēji un mazi bērni.

Ja Esplanādei būs konkurss, tad viennozīmīgi tas ir jārisina kompleksi kopā ar Baumaņskvēru un Brīvības aleju līdz pat Brīvības piemineklim. Tas ir liels projekts ar lieliem kompleksiem risinājumiem līdzīgi kā Mūkusalā, kur vācam kopā visus spēlētājus.

Pārējos parkos var veidot elementāro sakārtošanu, un varbūt patiešām nevajag rīkot šos konkursus. Viesturdārzs viennozīmīgi ir lokālas nozīmes parks, un tādas mazas pārmaiņas kā vainagu kopšana, izsauļojuma palielināšana palīdzēs uzreiz atrisināt daudzas telpas lietojuma problēmas. Pilnībā piekrītu E. Bērziņa domām.

T. Kokins: No visiem trijiem parkiem konkursu vajadzētu vienīgi Esplanādē. Attiecībā uz veloceliņu Esplanādē – tur ir jāmeklē pagaidu marķēts un piebremzēts risinājums. Pievienojos viedoklim, ka Esplanādes konkurss ir jāapskata kontekstā ar Brīvības aleju.

E. Bērziņš: Esplanāde ir jārisina kopā ar Brīvības aleju. Konkurss jāgē ir jaunu koncepciju rašanā. Esošajos parkos jaunām koncepcijām nav vietas, izņemot Esplanādi. Tur būtu jābūt klāt arī krustojumiem – stratēģiskajiem savienojumiem. Svarīgi būtu skatīties uz parkiem demokrātiskāk. Vairāk respektēt sabiedrības pašdarbības izpausmes, kas nerada nevienam ļaunumu, piemēram, skrituļošanu, skeitošanu, dejošanu, vingrošanu, kas reprezentē to, ka cilvēks te sajūtas brīvi.

R. Bula: Diviem parkiem konkursi varētu nebūt. Esplanādes, kam būtībā ir laukuma funkcija, rekonstrukcija konkursā būtu jārisina kopā ar telpiski saistīto Brīvības aleju visā tās garumā, kur svarīgi transporta risinājumi krustojumos ar Elizabetes ielu, Merķeļa ielu un Raiņa bulvāri, gājēju pārejas veidojot pēc laukuma principa, lai iesaistītu gājēju ceļa sistēmā arī liepu aleju.

Kopsavilkums par trīs parku rekonstrukcijas ieceri

Kolēģija atbalsta visu trīs parku (Esplanādes, Viesturdārza un Kronvalda parka) atjaunošanas un uzlabošanas ieceri funkcionalitātes, labiekārtojuma kvalitātes un parku arhitektūras un dizaina saglabāšanas un attīstības virzienā. Tāpēc rekomendē

pasūtītājam detalizēt katram parkam projekta robežas un projektēšanas uzdevumu kontekstā ar kolēģijā diskutēto, lai turpmākajam darbam izvēlētos kompetentākos projektētājus.

Papildus ir nepieciešama diskusija ar apsaimniekotāju, interešu grupām un lietotājiem par transporta organizāciju (tajā skaitā velo un auto) un viņu klātbūtni visu trīs parku teritorijās.

Sēde tiek slēgta plkst. 15:00